

Meyve ağaçlarında ateş yanıklığı

Автор(и): Растителна защита
Дата: 23.02.2021 Брой: 2/2021

Etmen: ***Erwinia amylovora* - bakteri**

Konukçular:

- Birçok meyve ağacı türü, en çok yumuşak çekirdekli meyvelerde – armut, ayva, elma, muşmula – zararlıdır;
- Konukçular, bakteri çoğalmasının azaldığı ve kanser oluşumunun gözlemlendiği vejetasyon dönemi sonuna kadar hastalığa duyarlıdır;
- Zamanla bakterilerin büyük kısmı ölür ve geriye kalan canlılar hastalıklı ve sağlıklı doku arasındaki sınırdadır. Bunlardan, ertesi yıl etmenin gelişimi yeniden başlar.

Semptomlar:

- Genç sürgünlerin uçtan aşağıya doğru kanca şeklinde kıvrılıp kuruması,

aynı zamanda kurumuş yaprak ve meyvelerle dallar;

- Hastalıklı yapraklar huni gibi kıvrılır ve yaprak dökümünden sonra bile

ağaç üzerinde kalır;

- Hastalığın son aşaması, dökülmemiş çiçek, yaprak ve meyveciğin varlığı nedeniyle yanmış bir görünüme sahip olan tüm ağaçların kurumasıdır;
- Meyve veren ağaçlardaki ilk zarar, ilkbaharda, çiçeklenme sırasında ve hemen sonrasında gözlemlenir;
- Hastalıklı çiçekler ve sapsarı kahverengileşir, kurur ve çoğu durumda bağlı kalır;
- Nekroz hızla komşu çiçekleri sapsarı tarafından ve bitişik sürgünleri etkiler;
- Sıcak ve nemli havalarda enfekte olan kısımlar eksüda damlacıklarıyla kaplanır;
- Armut ve ayvada nekrotik alanlar siyahlaşırken, elma ve muşmulada koyu kahverengidir;
- İnce dallarda, ana dallarda ve gövdelerde kanserler oluşur. Hasar gören alanın etrafında kabuk çatlar ve sararır.

Yaşam Döngüsü

Bakteri, ağaçların gövdeleri, dalları ve ince dalları üzerinde oluşan kanserlerde kışı geçirir. İlkbaharda, kanserler üzerinde bakteriyel eksüda oluşur ve bu şu yollarla yayılır:

- Budama aletleri;
- Yağmur, rüzgar, dolu, kuşlar, böcekler vasıtasıyla mekanik olarak;
- Arılar tarafından tozlaşma sırasında, bakterinin nektaryumdan bitkiye girmesiyle.

Uzun mesafelerde bakteri, hastalıklı bitkilerden alınan dikim materyali ve aşı kalemleri ile yayılır.

Mücadele:

Dinlenme döneminde, tomurcuk şişmesine kadar, şunların yapılması gereklidir:

- Enfekte dalların, hastalıklı ve sağlıklı doku arasındaki sınırın 50–70 cm altından budanması. Enfekte dallar toplanır ve yakılır;
- Ağır enfekte olmuş ağaçların sökülüp yakılması;

- Sağlıklı ağaçların budaması, hastalıklı ağaçlarınkinden önce yapılır;
- Her kesimden sonra aletler, %10 çamaşır suyu, %2 formalin veya suyla 1:3 oranında seyreltilmiş metil alkol ile 2–3 dakika dezenfekte edilir;
- Yaralar, %1'lik bir bakır içeren fungusit çözeltisi eklenmiş beyaz lateks boya ile kaplanır;
- Ağaç dinlenme halindeyken budama yapılırken, patojen için potansiyel giriş noktaları olan ve kuvvetli büyümeyi teşvik eden büyük yaralar açığa çıkarılmamalıdır;
- Öz su akışının olduğu ilkbaharda budama, enfeksiyonun aletlerle yayılması için ciddi bir risk oluşturur ve aynı nedenle yazın böyle bir müdahale ancak aşırı gereklilik durumlarında yapılır;
- Optimal bir N-P-K dengesinin korunması, fazla azottan kaçınılması. Erken ilkbahar azot gübrelemesi bölünmeli, gerekli miktarın yarısı büyümenin başlamasından bir ay önce, diğer yarısı ise taç yaprak dökümünden sonra uygulanmalıdır;
- Tomurcuk patlamasından önce, %2'lik Bordo bulamacı veya diğer bakır içeren fungusitlerle geç bir ilaçlama yapılmalıdır;
- Dikim materyali hastalığın yaygın olduğu bölgelerden satın alınmamalı ve aşı kalemleri alınmamalıdır. Sadece sağlıklı dikim materyali kullanılmalıdır. Dayanıklı çeşitler seçilmelidir;
- Vejetasyon dönemi boyunca izleme yapılmalı ve ikincil enfeksiyon kaynakları tespit edildiğinde, derhal dezenfekte edilmiş aletlerle uzaklaştırılmalıdır.
- Kimyasal yöntemler arasında en iyi sonuçlar bakır içeren ürünlerle elde edilir. Hastalık gelişimi için koşulların (sıcaklık ve nem) uygun olduğu dönemlerde 4 ile 8 arasında ilaçlama yapılır. Özellikle çiçeklenme sırasında ve doludan sonra, bakterinin bitki dokularına en kolay nüfuz ettiği zamanlardaki koruyucu ilaçlamalar önemlidir.